

ILZE GROZA

**

Un atkal kādam dzīves posmam pielikts punkts
Bet katras beigas reizē - kaut kā sākums
Un kas to zin' kāds lemts tavs dzīves nākums
Varbūt tik tagad atradīsi vietu to
Ko dzīvē apzīmē ar vārdu „SĀKUMS”

**

Reizēm atveras logs uz pasauli
Un citāds kļūst redzējums
Par vērtību skalū
Un to kas notiek ar mums

**

Es eju satikt SEVI
Vai satikšu – nezinu
Un tomēr meklēju

Mēģinu atrast to vietu kas mana
Lai spētu sevi izteikt
Lai spētu realizēt

**

Sevi sevī jāiemācās atrast
Atrast katram pašam
Bet katram tas notiek
Savādāk

Lai atrastu jāmeklē
Lai meklētu jāuzdrošinās

Cik no mums uzdrošinās
Izteikt sevi
Savu domu
Izstarot savu gaismu

BŪT VIENĀ EKSEMPĻĀRĀ
BŪT – PERSONĪBAI

* *

Kad tu vairs nebūsi ziedošs
Kas paliks tad vēl pēc tevis
No dzīves ja tikai ņemdams
Ne nieka tai nebūsi devis

Kad tu vairs nebūsi ziedošs
Un beigušies jaunības prieki
Vai tavās mājās atskanēs
Bērnu un mazbērnu smieklī

Kad tu vairs nebūsi ziedošs
Vai mīlēs vēl tevi kāds
Kam atstāsi visu to
Mūžu kas krāts

Kad tu vairs nebūsi ziedošs
Nu padomā pats

* *

Ir apmaldījies mūžs
Kā gan man tevi rast
Es upe kura plūst
Vai būsi tu mans krasts

Vai spēsi mani skaut
Ar savām zaļām pļavām
Lai nesalst man nekad
Un nelaistu vairs vaļā

Vai uzticēties drīkst
Un pieglausties tev klāt
Es negribētu vēlāk
Daudz asaru izraudāt

Kā lai es tagad zinu
Vai tu mans īstais krasts
Varbūt ka tālāk plūstot
Man citu meklēt rast

Kam pajautāt man to
Lai neapmaldītos
Es jūtu labirintos
Vissarežģītākos

Vien paša sirds to zin'
Un saka viņa tā
Ir krasts tev īstais šis
Tu upe pareizā

* *

Kā tītenim man gribas tev
Ap kaklu rokas vīt
Un vaļā nelaist vairs nekad
Ne tad kad grūti būs
Ne laimes brīdī gaišā
Ne arī stundā pēdējā –
Pat tad

* *

Kurš varēja zināt to un paredzēt
Ka tā reiz notiksies
Divu cilvēku dzīves
Kādā brīdī līdzās ies

Cauri ievziedu reibumam
Pāri vasarai vienai
Rudens peļķēm pāri kāps
Un atnāks līdz kāzu dienai

Tad Betlēmes zvaigznes apmirdzēti
Pašā Ziemsvētku vakarā
Tuvu cilvēku klātbūtnē viņi
Viens otram teiks „Jā”

* *

Balta balta mana mīlestība
Pēkšņi spoži uzliesmo un gail
Tik tuvu tā bet tomēr neuzdrīkstos
Tai pieskarties jo man ir bail
Bail ka gaisīs bail ka zudīs
Bail ka nepaliks nekā
Mana baltā mana trauslā
Mana viena vienīgā

Paliec paliec mana mīlestība
Man bez tevis vairāk nav nekā
Ielās kļūstot vientuļš klusi lūdzos
Rokas salicis es lūgšanā
Negribu es tevi zaudēt
Gribu mūžam paturēt
Savu balto savu trauslo
Savu vienu vienīgo